

Гусаров С.М., Бандурка О.М., Юхно О.О., Пчолкін В.Д., Бондаренко О.О., Глобенко Г.І., Каткова Т.В., Лещукова І.В., Романюк В.В., Сичов С.О., Янович Ю.П.

**Науково-практичний коментар
до глав 22, 23 розділу III нового Кримінального процесуального кодексу України**

Глава 22. Повідомлення про підозру

Стаття 276. Випадки повідомлення про підозру

1. Повідомлення про підозру обов'язково здійснюється в порядку, передбаченому статтею 278 цього Кодексу, у випадках:

1) затримання особи на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення;

2) обрання до особи одного з передбачених цим Кодексом запобіжних заходів;

3) наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.

Особливості повідомлення про підозру окремій категорії осіб визначаються главою 37 цього Кодексу.

2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа (особа, якій законом надано право здійснювати затримання) зобов'язані невідкладно повідомити підозрюваному про його права, передбачені статтею 42 цього Кодексу.

3. Після повідомлення про права слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа на прохання підозрюваного зобов'язані детально роз'яснити кожне із зазначених прав.

1. Частина перша коментованої статті передбачає вичерпний перелік випадків обов'язкового письмового повідомлення особі слідчим або прокурором про підозру у вчиненні нею кримінального правопорушення. Зміст такого повідомлення повинен відповідати вимогам статті 277 КПК (див. коментар).

2. Письмове повідомлення про підозру обов'язково вручається особі в разі її затримання без ухвали слідчого судді, суду на місці вчинення кримінального правопорушення чи безпосередньо після його вчинення (див. коментар до статей 207-211 КПК). Застосувати таке затримання має право кожен, хто не є уповноваженою особою (ст. 207 КПК), а також уповноважена особа (ст. 208 КПК). Проте відповідно до вимог частини першої статті 278 КПК вручати особі письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення зобов'язані слідчий або прокурор.

3. Однією з підстав застосування запобіжного заходу під час кримінального провадження є наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення (ч. 2 ст. 177 КПК). У разі обрання щодо особи одного із запобіжних заходів, передбачених частиною першою статті 176 КПК, уповноважені особи зобов'язані вручити їй письмове повідомлення про підозру.

4. Зазначене повідомлення вручається також за наявності достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.

У коментованій статті не роз'яснюється, що слід розуміти під «достатніми доказами» для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, оскільки заздалегідь визначити вичерпний перелік таких відомостей щодо різних видів кримінальних правопорушень та обставин їх вчинення неможливо. «Достатні докази для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення» – це оціночне поняття. Їх достатність для підозри особи в кожному випадку повинні встановлювати уповноважені особи, вказані в частині другій цієї статті, залежно від характеру вчиненого правопорушення, його індивідуальних особливостей та конкретних обставин.

На момент повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення повинно бути зібрано достатньо доказів, які вказують на те, що: 1) кримінальне правопорушення дійсно мало місце, дані про нього внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань; 2) вчинене воно особою, стосовно якої вирішується питання щодо вручення їй повідомлення про підозру; 3) суспільно небезпечне діяння містить склад конкретного кримінального правопорушення.

5. Особливий порядок вручення письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення народному депутату України, судді Конституційного Суду

України, професійному судді, присяжному і народному засідателю під час здійснення ними правосуддя, кандидату у Президенти України, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, Голові Рахункової палати, його першому заступнику, заступнику, головному контролеру та секретарю Рахункової палати, депутату місцевої ради, адвокату, Генеральному прокурору України, його заступнику визначається статтею 481 КПК (див. коментар).

6. З моменту вручення особі письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення вона набуває процесуального статусу підозрюваного. У зв'язку з цим, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа зобов'язані невідкладно повідомити підозрюваному про його процесуальні права, передбачені статтею 42 КПК (див. коментар), а на прохання підозрюваного – детально роз'яснити кожне з них.

Стаття 277. Зміст письмового повідомлення про підозру

1. Письмове повідомлення про підозру складається прокурором або слідчим за погодженням з прокурором.

Повідомлення має містити такі відомості:

- 1) прізвище та посаду слідчого, прокурора, який здійснює повідомлення;**
- 2) анкетні відомості особи (прізвище, ім'я, по батькові, дату та місце народження, місце проживання, громадянство), яка повідомляється про підозру;**
- 3) найменування (номер) кримінального провадження, у межах якого здійснюється повідомлення;**
- 4) зміст підозри;**
- 5) правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;**
- 6) стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру;**
- 7) права підозрюваного;**
- 8) підпис слідчого, прокурора, який здійснив повідомлення.**

1. Повідомлення про підозру складається прокурором або слідчим за погодженням з прокурором у випадках, передбачених частиною першою статті 276 КПК. Якщо повідомлення про підозру складає слідчий, то він обов'язково погоджує його з прокурором, який ознайомлюється зі змістом повідомлення та доказами, які підтверджують підозру у вчиненні особою кримінального правопорушення. У разі згоди прокурор накладає відповідну резолюцію на повідомленні про підозру, вказує свою посаду, класний чин, прізвище та ініціали, ставить свій підпис та скріплює його гербовою печаткою відповідного органу прокуратури.

2. Коментована стаття вказує лише на письмову форму повідомлення про підозру, але не визначає його складові частини. Письмове повідомлення про підозру повинно складатися із вступної та описової частин.

3. У вступній частині зазначаються: назва документа, місце та дата його складення; посада, спеціальне звання (класний чин), прізвище та ініціали слідчого чи прокурора, який повідомляє про підозру; найменування (номер) кримінального провадження, у межах якого здійснюється таке повідомлення; точний час та дата повідомлення про підозру; особи (захисник, законний представник, перекладач тощо), у присутності яких здійснюється повідомлення; анкетні відомості особи (прізвище, ім'я, по батькові, дата та місце народження, місце проживання, громадянство), яка повідомляється про підозру; кримінальне правопорушення (стаття (пункт, частина) закону України про кримінальну відповідальність), у вчиненні якого підозрюється особа.

4. В описовій частині вказується, у зв'язку з яким випадком, передбаченим частиною першою статті 276 КПК, особі повідомляється про підозру; зміст підозри, тобто стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі – час, місце його вчинення, а також інші суттєві обставини, відомі на момент повідомлення про підозру; правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (пункту, частини) закону України про кримінальну відповідальність. Ця складова частина повідомлення повинна містити відмітку, засвідчену особистим підписом підозрюваного, щодо факту оголошення йому про підозру у вчиненні конкретного кримінального правопорушення, роз'яснення суті підозри, а також точного часу і дати

виконання зазначених дій слідчим чи прокурором. Крім того, у ній повинні бути перераховані процесуальні права підозрюваного, передбачені статтею 42 КПК, а також вказано, що про ці права повідомлено особі та роз'яснено їх зміст. Факт повідомлення про процесуальні права, роз'яснення їх змісту, час та дата виконання зазначених дій слідчим чи прокурором повинні бути засвідчені особистим підписом підозрюваного. Письмове повідомлення про підозру підписується слідчим чи прокурором, які здійснюють повідомлення.

5. У разі вчинення однією особою декількох кримінальних правопорушень, що підпадають під ознаки різних статей закону України про кримінальну відповідальність, в описовій частині повідомлення про підозру повинно бути вказано, які саме дії ставляться цій особі у вину по кожній з цих статей.

6. Повідомлення про підозру має складатися у двох примірниках. Один з них приєднується до матеріалів кримінального провадження, а другий – вручається підозрюваному в порядку, визначеному статтею 278 КПК. Якщо повідомлення про підозру здійснює слідчий, то копію такого повідомлення він повинен надіслати прокуророві. До матеріалів кримінального провадження повинна приєднуватися розписка підозрюваного щодо отримання письмового повідомлення про підозру із зазначенням часу та дати його вручення слідчим чи прокурором.

Стаття 278. Вручення письмового повідомлення про підозру

1. Письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення - у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Письмове повідомлення про підозру затриманій особі вручається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання.

3. У разі якщо особі не вручено повідомлення про підозру після двадцяти чотирьох годин з моменту затримання, така особа підлягає негайному звільненню.

4. Дата та час повідомлення про підозру, правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність невідкладно вносяться слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

1. Коментована стаття регламентує процесуальний порядок та строки вручення особі слідчим чи прокурором письмового повідомлення про підозру у вчиненні нею кримінального правопорушення. Із змісту частини першої цієї статті випливає, що письмове повідомлення про підозру слідчий або прокурор повинні вручати безпосередньо тій особі, яка зазначена в повідомленні. Якщо в матеріалах кримінального провадження є дані про те, що кримінальне правопорушення вчинене декількома особами, то повідомлення про підозру має вручатися кожній з них окремо.

2. У нормах КПК не роз'яснюється значення терміну «вручення». У контексті статті, що коментується, це поняття охоплює низку процесуальних дій, які мають бути виконані слідчим або прокурором, а саме: 1) виклик особи відповідно до вимог статей 133, 135–143 КПК (див. коментар); 2) встановлення особи, якій повинно бути вручено повідомлення про підозру; 3) усне оголошення їй повідомлення про підозру у вчиненні конкретного кримінального правопорушення, роз'яснення суті підозри, відібрання в особи розписки про виконання зазначених дій слідчим або прокурором; 4) повідомлення особі про її процесуальні права, передбачені статтею 42 КПК, роз'яснення їх суті, відібрання в особи відповідної розписки; 5) фактична передача письмового повідомлення про підозру особі; 6) відібрання в особи розписки про те, що їй вручено письмове повідомлення про підозру, із зазначенням часу та дати виконання такої дії слідчим або прокурором.

3. У разі неможливості безпосереднього вручення письмового повідомлення про підозру зазначеній у ньому особі, слідчий або прокурор повинні використовувати інші способи, передбачені КПК для вручення повідомлень (див. коментар до Глави 6 КПК, статей 135–136 КПК).

4. Частина перша коментованої статті вимагає, щоб письмове повідомлення про підозру було вручене особі в день його складення слідчим або прокурором. Це означає, що в такому повідомленні обов'язково має бути зазначена дата його складення (див. коментар до статті 277 КПК). Оскільки вручення особі письмового повідомлення про підозру повинно здійснюватися, як правило, в органах досудового розслідування, слідчий або прокурор зобов'язані вчинити вказану дію до закінчення робочого дня у відповідній установі (див. коментар до статті 115 КПК).

5. При затриманні особи в порядку статті 208 КПК письмове повідомлення про підозру має бути вручене їй не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту затримання. Про визначення моменту затримання особи зазначено в коментарі до статті 209 КПК. При цьому слідчий або прокурор повинні дотримуватися загального правила, встановленого частиною першою статті 278, згідно якого письмове повідомлення про підозру вручається особі в день його складення.

6. Якщо затриманому в порядку статті 208 КПК по закінченні 24 годин з моменту затримання не вручено письмове повідомлення про підозру, то службова особа, відповідальна за перебування затриманих, зобов'язана негайно звільнити таку особу (див. коментар до статті 212 КПК). У такому випадку звільнена особа втрачає процесуальний статус підозрюваного.

7. Згідно частини четвертої коментованої статті слідчий або прокурор повинні невідкладно внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань інформацію про дату та час повідомлення особи про підозру, правову кваліфікацію кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність. Термін «невідкладно» означає, що зазначені вище дії мають бути вчинені слідчим чи прокурором негайно після вручення ними особі письмового повідомлення про підозру.

Стаття 279. Зміна повідомлення про підозру

1. У випадку виникнення підстав для повідомлення про нову підозру або зміну раніше повідомленої підозри слідчий, прокурор зобов'язаний виконати дії, передбачені статтею 278 цього Кодексу. Якщо повідомлення про підозру здійснив прокурор, повідомити про нову підозру або змінити раніше повідомлену підозру має право виключно прокурор.

1. Після вручення особі письмового повідомлення про підозру під час подальшого досудового розслідування слідчий, прокурор можуть отримати фактичні дані, які вказуватимуть на вчинення нею інших кримінальних правопорушень. Крім того, отримані ними докази можуть свідчити про необхідність зміни первинної підозри за фактичними обставинами або виключення з неї окремих кримінальних правопорушень, епізодів, кваліфікуючих ознак тощо, які не знайшли свого підтвердження. Зазначені обставини слід розглядати як підстави для зміни повідомлення про підозру.

2. Повідомлення особі про нову підозру або про зміну первинної підозри здійснюється слідчим за погодженням з прокурором або самим прокурором у порядку, передбаченому статтею 278 КПК (див. коментар). Якщо повідомлення про первинну підозру здійснював прокурор, то тільки він уповноважений повідомити особі про нову підозру або змінити раніше повідомлену підозру.

ГЛАВА 23. ЗУПИНЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 280. Підстави та порядок зупинення досудового розслідування

1. Досудове розслідування може бути зупинене після повідомлення особі про підозру у разі, якщо:

1) підозрюваний захворів на тяжку хворобу, яка перешкоджає його участі у кримінальному провадженні, за умови підтвердження цього відповідним медичним висновком;

2) підозрюваний переховується від органів розслідування та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності і його місцезнаходження невідоме;

3) наявна необхідність виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва.

2. До зупинення досудового розслідування слідчий зобов'язаний виконати всі слідчі (розшукові) та інші процесуальні дії, проведення яких необхідне та можливе, а також всі дії для встановлення місцезнаходження особи, якщо зупинити досудове розслідування необхідно у зв'язку з обставинами, передбаченими пунктом 2 частини першої цієї статті.

3. Якщо у кримінальному провадженні є два або декілька підозрюваних, а підстави для зупинення стосуються не всіх, прокурор має право виділити досудове розслідування і зупинити його стосовно окремих підозрюваних.

4. Досудове розслідування зупиняється вмотивованою постановою прокурора або слідчого за погодженням з прокурором, відомості про що вносяться

до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Копія постанови надсилається стороні захисту, потерпілому, які мають право її оскаржити слідчому судді.

5. Після зупинення досудового розслідування проведення слідчих (розшукових) дій не допускається, крім тих, які спрямовані на встановлення місцезнаходження підозрюваного.

1. У частині першій коментованої статті наведено вичерпний перелік обставин, які перешкоджають подальшому кримінальному провадженню та його закінченню. Вони є підставами для зупинення досудового розслідування. За наявності однієї з таких підстав слідчий за погодженням з прокурором або прокурор приймають рішення про зупинення досудового розслідування. Наслідком такого рішення є те, що в кримінальному провадженні настає перерва, під час якої не допускається проведення слідчих (розшукових) дій, крім тих, які спрямовані на встановлення місцезнаходження підозрюваного, та прийняття процесуальних рішень. Ця перерва триває доти, доки обставини, котрі перешкоджають закінченню досудового розслідування, не буде усунуто. Тривалість такої перерви не включається в строки досудового розслідування, передбачені статтею 219 КПК (див. коментар).

2. Зупинення досудового розслідування не означає його закінчення. Після того, як обставини, що слугували підставою для зупинення, буде усунуто, досудове розслідування відновлюється та закінчується у загальному порядку.

3. Наявність тяжкої хвороби в підозрюваного, яка перешкоджає його участі в кримінальному провадженні і є підставою для зупинення досудового розслідування, повинна бути підтверджена відповідними медичними документами: довідкою лікаря, медичним висновком, висновком експерта (судового медика або психіатра). Хвороба підозрюваного має бути тяжкою, тобто такою, яка тривалий час позбавляє його можливості брати участь у досудовому розслідуванні. У той же час, захворювання повинно бути тимчасовим, таким, що піддається лікуванню, результатом якого є одужання підозрюваного.

Якщо під час кримінального провадження буде встановлено, що особа вчинила суспільно небезпечне діяння в стані неосудності або після вчинення кримінального правопорушення захворіла на психічну хворобу, яка виключає її осудність, то в таких випадках досудове розслідування не зупиняється. Кримінальне провадження продовжується за правилами, встановленими главою 39 КПК.

4. Зупинення досудового розслідування за пунктом другим частини першої коментованої статті здійснюється у разі, коли підозрюваного неможливо залучити до участі в кримінальному провадженні через те, що він переховується від органів розслідування та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності. Зазначена підстава означає, що під час кримінального провадження особу підозрюваного встановлено, але його місцезнаходження залишається невідомим і це перешкоджає закінченню досудового розслідування.

5. Відповідно до пункту третього частини першої коментованої статті досудове розслідування підлягає зупиненню також у разі наявної необхідності виконання процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва (див. коментар до глав 42, 43, 44, 45 КПК). Звернення компетентних органів України із запитом до уповноважених органів інших держав про виконання в кримінальному провадженні певних процесуальних дій, передбачених КПК та міжнародними договорами, їх виконання в іноземних державах вимагає досить тривалого часу. У зв'язку з цим, на час виконання відповідних процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва до отримання компетентними органами України матеріалів щодо виконання запитів про міжнародну правову допомогу досудове розслідування може бути зупинене.

6. Для того, щоб процесуальне рішення про зупинення досудового розслідування було законним і обґрунтованим, необхідно дотримуватися умов, зазначених у частинах першій та другій коментованої статті. Прийняття слідчим за погодженням з прокурором або прокурором рішення про зупинення досудового розслідування за усіма підставами можливе лише за умови, що особа, стосовно якої здійснюється кримінальне провадження, набула процесуального статусу підозрюваного, тобто їй вручено повідомлення про підозру в порядку, передбаченому статтею 278 КПК. Умовою прийняття такого рішення є також виконання до зупинення досудового розслідування усіх необхідних та можливих слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій.

У разі переховування підозрюваного від органів розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності обов'язковою умовою зупинення досудового розслідування є проведення усіх дій, спрямованих на встановлення місцезнаходження

підозрюваного, – допитів родичів, сусідів, знайомих, накладення арешту на кореспонденцію, її огляду та виїмки, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та з електронних інформаційних систем, її дослідження, направлення запитів до різних установ (лікарень, моргів, військкоматів, паспортної служби, підприємств, організацій) тощо.

Перед зупиненням досудового розслідування необхідно вжити заходів щодо збереження документів та інших можливих доказів у кримінальному провадженні.

7. За наявності в кримінальному провадженні двох і більше підозрюваних, якщо підстави для зупинення стосуються не всіх із них, прокурор уповноважений виділити досудове розслідування в окреме провадження (див. коментар до статті 217 КПК) і зупинити його стосовно певних підозрюваних.

8. Про зупинення досудового розслідування слідчий за погодженням з прокурором або прокурор складають вмотивовану постанову, яка складається з трьох частин – вступної, описової та резолютивної. У вступній частині зазначаються: назва постанови, дата і місце її складення, посада, спеціальне звання (класний чин), прізвище та ініціали службової особи, яка прийняла відповідне процесуальне рішення, найменування кримінального провадження; в описовій – викладаються усі обставини кримінального правопорушення, вказуються підстава та умови для зупинення досудового розслідування; в резолютивній – констатуються прийняті рішення. Відомості про зупинення досудового розслідування вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Копія постанови про зупинення досудового розслідування надсилається стороні захисту (див. § 3 глави 3 КПК), потерпілому, які мають право її оскаржити слідчому судді. Оскарженню рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора під час досудового розслідування присвячено параграф перший глави 26 КПК.

Стаття 281. Розшук підозрюваного

1. Якщо під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме, то слідчий, прокурор оголошує його розшук.

2. Про оголошення розшуку вноситься окрема постанова, якщо досудове слідство не зупиняється, або вказується в постанові про зупинення досудового розслідування, якщо таке рішення приймається, відомості про що вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

3. Здійснення розшуку підозрюваного може бути доручено оперативним підрозділам.

1. Перед тим, як оголосити розшук підозрюваного, який переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, слідчий повинен вжити заходів щодо встановлення його місцезнаходження (див. коментар до статті 280 КПК). Якщо в результаті вжитих заходів місцезнаходження підозрюваного встановити не вдалося, оголошується його розшук. До матеріалів досудового розслідування приєднуються документи, які свідчать про те, що підозрюваний переховується і його місцезнаходження невідоме, а саме: підтвердження про отримання підозрюваним повістки про виклик (в порядку статті 133 КПК); постанова про привід підозрюваного і результати її виконання (відповідно до вимог статей 140-143 КПК); протоколи допитів, інших слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових дій), які було проведено з метою встановлення місцезнаходження підозрюваного; довідки (з місця роботи, навчання, паспортної служби, військкомату, прикордонної служби, медичного закладу) тощо.

2. Оголошення розшуку підозрюваного здійснюється шляхом винесення слідчим або прокурором відповідної постанови. У разі, коли досудове розслідування не зупиняється, складається окрема постанова про оголошення розшуку підозрюваного. Постанова складається з трьох частин: вступної, описової та резолютивної. У вступній частині зазначаються: назва постанови, дата і місце її складення, посада, спеціальне звання (класний чин), прізвище та ініціали службової особи, яка прийняла відповідне процесуальне рішення, найменування кримінального провадження; в описовій – викладаються усі обставини кримінального правопорушення та його правова кваліфікація, відомості про підозрюваного, його зв'язки і місця можливого перебування, а також дані про те, що він переховується від органів досудового розслідування; в резолютивній – констатуються прийняті рішення: про оголошення розшуку підозрюваного, про обрання щодо нього запобіжного заходу, про доручення розшуку оперативним підрозділам тощо.

Якщо одночасно із оголошенням розшуку підозрюваного досудове розслідування зупиняється відповідно до пункту другої частини першої статті 280 КПК, то про розшук підозрюваного вказується в постанові про зупинення досудового розслідування.

3. Розшук підозрюваного може здійснюватися особисто слідчим або доручатися оперативним підрозділам, перелік яких передбачено у статті 41 КПК. Про це слідчий вказує в постанові про оголошення розшуку. Порядок розшуку підозрюваного на підставі постанови слідчого і доручення про розшук здійснюється оперативними підрозділами згідно відомчих нормативно-правових актів.

4. Відомості про оголошення розшуку підозрюваного та орган, якому доручається його здійснення, негайно вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

5. З метою розшуку підозрюваного можуть проводитися негласні слідчі (розшукові) дії в порядку, передбаченому статтями 246-275 КПК, а також оперативно-розшукові заходи.

6. При встановленні місцезнаходження підозрюваного, який переховувався від органів досудового розслідування, службові особи оперативних підрозділів вживають заходів щодо його затримання та доставлення до місця, де здійснюється кримінальне провадження.

Стаття 282. Відновлення досудового розслідування

1. Зупинене досудове розслідування відновлюється постановою слідчого, прокурора, якщо підстави для його зупинення перестали існувати (підозрюваний видужав, його місцезнаходження встановлено, завершено проведення процесуальних дій у межах міжнародного співробітництва), а також у разі потреби проведення слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій. Копія постанови про відновлення досудового розслідування надсилається стороні захисту, потерпілому.

2. Зупинене досудове розслідування також відновлюється у разі скасування слідчим суддею постанови про зупинення досудового розслідування.

3. Відомості про відновлення досудового розслідування вносяться слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

1. Із змісту коментованої статті випливає, що рішення про відновлення досудового розслідування може бути прийняте у разі, якщо: 1) підстави для його зупинення, передбачені частиною першою статті 280 КПК, перестали існувати; 2) постановою слідчого або прокурора про зупинення досудового розслідування скасована слідчим суддею; 3) є потреба в проведенні слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій. В останньому випадку після проведення необхідних слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій досудове розслідування знову зупиняється. Така ситуація може повторюватися декілька разів.

2. Про відновлення досудового розслідування слідчий за погодженням з прокурором або прокурор виносять мотивовану постанову. У ній зазначаються підстава, за якою досудове розслідування було зупинене, та обставини, у зв'язку з якими воно підлягає відновленню. Копія постанови про відновлення досудового розслідування надсилається стороні захисту (див. § 3 глави 3 КПК) та потерпілому, які мають право її оскаржити слідчому судді.

3. Відомості про відновлення досудового розслідування вносяться слідчим, прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань.